

تستی

﴿سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَتَمَينِيَّةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَفَرَقَ الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ خُلٍّ حَاوِيَةٍ﴾

۱. علت نصب کلمات «سَبْعَ» و «صَرْعَى» به ترتیب چیست؟ ج حاقه ۷

أ. ظرف زمان - مفعول دوم تری

ب. مفعول به - حال

ج. ظرف زمان - حال

د. مفعول به - مفعول دوم تری

۲. کلمه «تَمَينِيَّةَ» در آیه کریمه «تَكَادُ تَمَيُّزُ مِنَ الْغَيْظِ...» است. ب ملک ۸

أ. فعل ماضی از باب تفعّل

ب. فعل مضارع از باب تفعیل

ج. فعال مضارع از باب تفعّل

د. فعل ماضی از باب تفعیل

۳. نوع «إِنْ» در آیه شریفه «وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ...» چیست؟ ب قلم ۵۱

أ. شرطیه

ب. مخففة از مثقله

ج. نافییه

د. زائده

۴. کدام گزینه صحیح نیست؟ د

أ. «معارض» جمع مکسر برای معرج است که اسم مکان می‌باشد

ب. «سأل» اگر به معنی استخبار و پرسیدن باشد به مفعول اول بنفسه و به مفعول دوم به وسیله عن متعدی می‌شود

ج. «مهل» اسم ثلاثی مجرد است

د. «نزاعة» صفت مشبه از فعل لازم نزع ینزع است

تشریحی

﴿فَأَقَامَنَ أُوْتِي كِتَابَهُ يَمِينَهُ فَيَقُولُ هَاؤُمُ اقْرَءُوا كِتَابِيَهٗ﴾ حاقه ۱۹/ (ع: ۳: د: ۳)

۱. أ. «أَمَّا» و «هَؤُمُ» را تجزیه نمایید. ب. باب تنازع را در آیه شریفه تطبیق نمایید.

أ. أمّا: شرطیه و بجای اسم و فعل شرط می‌نشیند. هاءم: ها اسم فعل به معنای امر «أمم». کم: خطاب بوده که کاف آن تبدیل به همزه شده است (یا بی‌نیاز کننده از حرف خطاب).

ب. تنازع: «هائم» و «اقرءوا» در «کتاب» تنازع کرده‌اند، عمل به عامل دوم داده شده و می‌بایست به عامل اول ضمیر منصوبی داده شود، امّا چون عود ضمیر به متأخر لفظی و رتبی در ضمیر منصوبی جایز نیست، ضمیر داده نشده است.

﴿فَمَنْ اتَّبَعِي وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾

۲. در آیه شریفه، علت رفع «مَنْ - أُولَئِكَ - هُمْ - الْعَادُونَ» را بنویسید. معارج ۳۱

مَنْ: مبتدا   أُولَئِكَ: مبتدا   هُمْ: مبتدا (یا ضمیر فصل)   الْعَادُونَ: خبر هُمْ (یا خبر اولئك در صورتی که هم ضمیر فصل باشد)

۳. در آیه شریفه «فَانطَلَقُوا وَهُمْ يَخَافَتُونَ» جمله‌های «هُمْ يَخَافَتُونَ» و «يَخَافَتُونَ» چه محلی دارد؟ چرا؟ قلم ۲۳

يَخَافَتُونَ: در محل رفع خبر مبتدا - هُمْ يَخَافَتُونَ: در محل نصب حال از فاعل انطلقوا.

﴿وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَئُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾ نوح/ ۲۳

۴. به موارد خواسته شده پاسخ دهید.

أ. حروف اصلی و صیغه کلمه «تَذَرُنَّ»: «و - ذ - ر» و صیغه نهم جمع مذکر مخاطب. (۱ نمره)

ب. نوع کلمه «لا» در عبارت «وَلَا سُوَاعًا»: زائده (۰/۵ نمره)

ج. کلمه‌ای غیر منصرف در این آیه: یَعُوقَ (یکی کافی است) (۰/۵ نمره)

﴿إِذْ تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالِ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ * سَسِمُهُ عَلَى الْخُرُطُومِ﴾

۵. محل اعراب «تُتْلَى» نقش ترکیبی «أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ» و اعلال جاری شده در «سِسِمُ» را بنویسید. قلم ۱۶-۱۵

تُتْلَى: محلا مجرور مضاف‌الیه (۰/۵ نمره)   أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ: خبر برای مبتدای محذوف (۰/۵ نمره)

سِسِمُ: (مثل وعد بعد) فاء الفعل آن یعنی واو حذف شده (۱ نمره)

۶. وزن و حروف اصلی کلمات زیر را بنویسید. نوح ۲۲-۱۱-۷-۴

أ. «مَسْمِيٌّ»: مُفْعَلِيٌّ - سَمُو   ب. «ثِيَابٌ»: فِعَالٌ - ثَوْبٌ

ج. «مَدْرَارًا»: مِفْعَالٌ - دَرَرٌ   د. «اسْتغشوا»: اسْتَفْعُوا - غَشُو

۷. حروف اصلی کلمات زیر را بنویسید. الحاقه ۱۰

أ. «رَأَيْتَهُ»: رُبُو (رَبُو)   ب. «تَعَى»: وَعَى

ج. «وَأَعْيَتَهُ»: وَعَى   د. «عَصَا»: عَصَى

۸. اعراب افعال مشخص شده و عامل هر کدام را بنویسید. نوح ۱۰-۱۱

أ. ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا * يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا﴾: (یرسل)

مجزوم در جواب امر (مجزوم به ان مقدره).

ب. ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَاتٍ وَيَقْبِضْنَ﴾: (يقبضن)

مرفوع - خالی از ناصب و جازم.

۹. کلمات «مَسَاءٌ» و «الْأَيْسْتَنْوُنَ» را تجزیه کنید. چهار مورد کافی است.

مساء: اسم ثلاثی مزید، معتل اللام، صیغه مبالغه. منصرف و متصرف

الایستنون: فعل ثلاثی مزید، جمع مذکر غایب، باب استفعال، معتل اللام، متعدی، معلوم.